

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM

ULTRAZVUČNA ORDINACIJA

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

novi: endokrinolog

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO, KESTENOVA 10A

МЗ Старчево и ЈКП "Хигијена"

и ове јесени позивају вас на уређење околине и еколошки приступ одлагању отпада. Акција **ОДНОШЕЊА КАБАСТОГ ОТПАДА** из домаћинстава вршиће се током октобра:

ПОНЕДЕЉАК, **20. ОКТОБАР** - ДОЊИ КРАЈ

УТОРАК, **21. ОКТОБАР** - ГОРЊИ КРАЈ

СРЕДА, **22. ОКТОБАР** - ШУМИЦЕ

ЧЕТВРТАК, **23. ОКТОБАР** - РАДНИЧКО НАСЕЉЕ

*Будимо као и до сада на висини задатка!
Припремимо кабастии отпад за одношење.*

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању наше планете!

Рециклажа ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене. Сваки гест добре воље има велики ефекат!

* * *

Јавите се Месној заједници Старчево на телефон: 013/631-144 ради додатних информација где, кад и како можете одлагати пластичну (ПЕТ) амбалажу у рециклажне контејнере.

МЗ Старчево
ЈКП Старчевац
ЈКП Хигијена

Слика

ЛОКАЛПАТРИОТИЗАМ - Наше Старчево, наша правила

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXII

БРОЈ: **382**

30. СЕПТЕРМБАР 2025.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић.

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), **Јордан Филиповић**, **Зорана Штековић**,

Предраг Станковић, **Марко Ивошевић**, **Далибор Мергел**, **Вера Шкулић**, **Петар Орешковић**

(спорт), **протојереј-ставрофор Зоран Малетић** (црква), **Данијела Пећанин** (школа). Тех. секретар:

Јована Горуновић,

Фото, насловна: **Исидора Јовић**

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1100

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне новине / главни и одговорни уредник Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креативни културни клуб, 1995- (Панчево: Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на: <http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN 1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785755

Донаторска вечера

Неки од учесника вечере

□ Српска православна црквена општина Старчево и управа Храма Св. Пантелејмона организовали су донаторску вечеру ради прикупљања средстава за изградњу Светосавског дома у порти овог храма. Вечера је одржана у недељу, 21. септембра у “Кафаници код Терзе”.

Довољно места за плакате

□ Месна управа обезбедила је довољно огласних табли и рекламних места у ширем центру Старчева (табле код аутобуских стајалишта, амбуланте, на пијачном платоу, огласни стуб на Тргу). Како би се одржао комунални ред грађани се упућују да плакате и друге огласне и рекламне садржаје постављају на за то предвиђена места, а не на бандере, дрвеће и олуке. ЈКП “Старчевац” има задатак да такве садржаје одмах уклони. Понекад се на овај начин нанесе штета јавној имовини (налепнице на бицикларницама и таблама са називима улица), па ће месна управа у таквим случајевима реаговати пријавом за накнаду штете.

Излет у Параћин

Старчевачки пензионери искористили су лепо септембарско време како би отишли на још један интересантан излет. Овај пут одредиште је било - Параћин.

- Кренули смо из Старчева рано ујутро, а исратило нас је лепо време које је измарило и добро расположење током овог угодног путовања до манастира Покрова пресвете

Богородице, а обилили смо и музеје у Параћину - каже Мирко Стојић, први човек старчевачких пензионера.

У плану је октобарски излет у Ваљево на “Чваркијаду” и обилазак манастира Лелић, а путовање на Острог је планирано 16. октобра. За додатне информације посетите просторије старчевачких пензионера које се налазе у центру Старчева, у некадашњем кафићу “Волејбол”.

Старчевци на излету

Обележен кирвај

Миса у старчевачкој цркви

□ Важан дан за римокаатоличке вернике у Старчеву свакако је 22. септембар - тада се традиционално прославља свети Мауриције, заштитник Католичке цркве и жупе која у нашем месту окупља свој верујући народ већ скоро два и по столећа. Кирвај, или кирбај, (немачки; празник или слава посвећена дану освештења цркве, или дан свеца заштитника места), и ове године је свечано прослављен у Старчеву. Светој миси је присуствовало мноштво верника, а службу је предводио велечасни Ласло Ђуриш.

Из удружења пензионера - инвалида рада

□ У наредном периоду менаџмент Клуба пензионера - инвалида рада најављује да ће доћи до проширења просторија клуба, уређења санитарних чворова и набавке новог инвентара. Планира се отварање мини-кухиње за потребе клуба. У плану је и организовање излета, а жеља је да се све подигне на виши ниво, по жељи чланова.

Обавештење за кориснике

□ Доставља рачуна електронском поштом омогућена је за све кориснике услуга ЈКП-ова “Хигијена” и “Водовод и канализација”. Што се “Хигијене” тиче, потребно је преузети и попунити захтев који се налази на сајту овог предузећа: (www.jkphigijena.co.rs), у одељку “документи”, поље “обрасци”, и послати на имејл-адресу: erasuni@jkphigijena.co.rs Захтев се може преузети и на шалтеру Службе рекламација у Улици Димитрија Туцовића 5 или Цара Лазара 57, од 7 до 15 сати.

□ Корисник услуга које пружа ЈКП “Водовод и канализација” (www.vodovodpa.rs/), попуњен захтев предаје на шалтер рекламација који се налази у Улици Ослобођења 15, Панчево, свакога радног дана од 7:30 до 15 сати или на имејл адресу: office@vodovodpa.rs

П. А.

СРЕЋНО ВАМ НОВО ПОГЛАВЉЕ У ЖИВОТУ, ПРВАЦИ!

Приредба за прваке

Пријем забавиштанца

Иако је ове године 1. септембар био у понедељак, дан пре викенда организован је свечани пријем "првака" у Основну школу "Вук Стефановић Караџић" у Старчеву. Нажалост, ове године је оборен неславни рекорд у најмањем броју ђака-првака у предходних неколико деценија. У први разред је уписано 49 ученика који су распоређени у два одељења: I-1 које има 25 ђака водиће учитељица Весна Ђорђевић, а II-2 Славица Козаченков, а у њему ће бити један ђак мање.

"Петаци" су добили своје разредне старешине па ће тако V-1, које има 22 ученика, водити Наташа Шарановић Ивановски, док ће V-2 водити Мирјана Балабан,

док ће разредни старешина V-3 бити Драгана Маринковић. Оба ова одељења имају по 24 ђака. Сви ученици петих разреда су овога пута као други језик поред енглеског који се учи од првог разреда, добили француски језик.

Што се тиче забавиштанца, њих има 57 и распоређени су у три групе са по 19 малишана. Даниела Јајић, Ђурена Вељковић и Ивана Оморац ће бити васпитачице овим предшколцима. Поред тога, њих 25 ће користити могућност целодневног боравка пре или после забавишта, у зависности иду ли пре или после подне. Њима ће васпитачица у боравку бити Биљана Павловић, уз Љиљану Велинов.

У вртић је као и предходне године уписан је максимални могући број деце, у четири групе по 26 или укупно 104 малишана узраста 3-6 година. Васпитачице које ће их водити су: Маријана Тодоровић и Данијела Арађан, Ивана Драганов и Ивана Филиповић, Свјетлана Ми-

хајловић и Јелена Стојановић и Ивана Терзић и Милица Штопуљ. Свима желимо срећан полазак у васпитно-образовну установу у нашем месту у нади да ће им наредни дани бити незаборавни и да ће поред знања стећи и нове пријатеље за цео живот.

Предраг Сјанковић

Нове цене услуга ЈКП-а "Старчевац"

□ На последњој седници Скупштине града Панчева одобрене су и нове цене за неке од комуналних услуга које врши старчевачко комунално предузеће. Ценовник није мењан годинама, а ово су сада нове цене за услуге гробља и канализације:

Трошкови сахране	14.700 динара
Трошкови капеле	1800 динара
Закуп гробног места за 1 годину	850 динара
Закуп гробног места за 10 година	6200 динара
Закуп 2 гробна места за 10 година	12.400 динара
Закуп 3 гробна места за 10 година	18.600 динара
Закуп 4 гробна места за 10 година	24.800 динара
Бетонирање гробног места	19.800 динара
Бетонирање 2 гробна места	29.100 динара
Бетонирање 3 гробна места	9.300 динара
Гробница	385.000 динара
Одобрeње радова на старом делу гробља - гредица	7.000 динара
Уношење споменика	2.500 динара
Прикључак на канализацију	77.100 динара
Подбушивање	13.000 динара
Трошкови отпадних вода	64,82 динара по м3

□ Контакт телефон ЈКП-а "Старчевац" је: 013/631-220.

"Неолићанке" радно

Старчевке на Штрудлијади

Удружење жена "Неолит" учествовало је на "Штрудлијади" која је одржана, 6. септембра, у Долову. Њихов штанд је био изузетно запажен о чему говори податак да су продате све штрудле које су чланице припремиле за ову манифестацију. "Неолићанке" су се нашле и међу учесницама македонског мрса "Тегли се пита" који се 21. септембра одржавао у Јабуци.

Од активности у наредном периоду Љиљана Зарић, председнице УЖ "Неолит", најављује за ову јесен

наставак радионице веза, хеклања и штрикања за ученике трећег и четвртог разреда старчевачке школе. Она деца која су учествовала у пролећним радионицама, а сада су пети разред, такође ће моћи да наставе даље усавршавање.

У току су и припреме за догађај посвећен старим банатским јелима који ће бити приређен 10. октобра у 18 сати у просторији овог удружења уз могућу дегустацију. У октобру ће УЖ "Неолит" учествовати на "Купусијади" у Глогоњу.

М. Ј.

ИНТЕРВЈУ**Владислава Максимовић,**

ГРАДСКА ВЕЋНИЦА ЗА ПОЉОПРИВРЕДУ И РУРАЛНИ РАЗВОЈ

Помажемо наше пољопривреднике*Наше оцредељење је да пољопривредника Града према аграру буде преоактивна***Вања Максимовић**

Који су главни приоритети Секретаријата Градске управе када је реч о пољопривреди и руралном развоју у Панчеву?

- У фокусу аграрне политике Секретаријата за пољопривреду, село и рурални развој Градске управе Града Панчева, у протеклим годинама биле су интензивне гране пољопривредне производње са акцентом на подршку пољопривредним газдинствима и пољопривредницима. Један од наших приоритета је побољшање квалитета земљишта, односно претварање необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво

уклањањем дивљих депонија са истих у свим насељеним местима. За ове потребе закључени су и у току је реализација вишегодишњих уговора.

Сваке године Град Панчево планира и обезбеђује средства за уређење атарских путева и само у овој години у току је реализација уговора на рехабилитацији око 30 километара атарских путева у свим насељеним местима. Такође, Секретаријат се бави подизањем и заштитом пољозаштитних појасева. У периоду од 2015. до 2023. године у оквиру Програма пошумљавања и заштите

земљишта од утицаја еолске ерозије на територији Града Панчева извршено је пошумљавање на површини од око 450 хектара, где је засађено више од 45.000 садница пољског јасена и сибирског бреста. Са том мером наставили смо и у овој години и Град је у оквиру свог буџета издвојио 11.000.000 динара за ту намену. Ова добра пракса препозната је и од стране делегације Европске уније, а Панчево је препознато као град који је за последњих 11 година у АП Војводини уложио највише средстава за ову меру.

Такође, важна је и сфера деловања Секретари-

јата пољопривреде финансирање радова на уређењу каналске мреже у функцији одводњавања пољопривредног земљишта од вишка воде, као и послови на систематском уређењу издавања државног пољопривредног земљишта.

Како Град помаже малим произвођачима у пласману њихових производа? Током године расписујете конкурсе који могу да им помогну да унапреде своју производњу и пласман производа.

- Препознали смо удружења грађана регистрована у руралним срединама и статутом регистрованим пословима у вези са пољопривредом, рурал и етно туризмом, и они представљају нашу фокус групу доделе подстицајних средстава кроз разне конкурсе у оквиру Програма подршке за спровођење пољопривредне политике и политике руралног развоја који се сваке године доноси. У оквиру Програма предвиђена је мера Успоставаљање и јачања удружења у области пољопривреде са циљем одрживог развоја пољопривреде, диверзификација економских активности и унапређење социјалног развоја у руралним срединама где су крајњи корисници удружења грађана.

Град Панчево за реализацију овог програма издваја 4.000.000 динара на годишњем нивоу, где је максималним износ по пријављеном удружењу 250.000 динара. За ову меру се сваке године пријави око тридесетак удружења, са тенденцијом пораста броја оних који конкуришу.

Постоје ли планови за едукације или стручне обуке пољопривредника? Протеклих година предавању су организовали пчелари, да ли је тако нешто поново у плану?

- Имамо ту срећу да у Панчеву постоји и функционише савремени институт за пољопривредне послове (Истраживачко-развојни институт "Тамиш" - прим. ред.) који у свом тиму има саветодавце и стручна лица који врше едукације и предавања и на располага-

гању су пољопривредницима. Само прошле године одржали су преко 50 едукација и 30 радионица на више тема, које су из области интересовања самих пољопривредника.

Који су конкретни планови за унапређење инфраструктуре у околним насељеним местима? Последњих година доста се радило на уређењу атарских путева.

- Већ сам истакла меру изградње атарских путева, а можемо да додамо да се планови праве на основу реалне потребе наших пољопривредника, имајући у виду да је територија Града Панчева пре свега пољопривредна и представља оранице укупне површине око 65.000 хектара. Наши планови се заснивају на захтевима самих удружења пољопривредника и месних заједница и буквално избор самих праваца атарских путева за изградњу нових путева представља избор самих пољопривредника.

Када говоримо о Старчеву, много тога је урађено на сређивању дивљих депонија. Колико је важан тај посао?

- На основу молбе Месне заједнице Старчево и локалног ЈКП-а, Секретаријат за пољопривреду, село и ру-

рални развој у оквиру своје надлежности и потписаног уговора санирао је неколико несанитарних дивљих сметлишта и депонија на више локација у самој катастарској општини Старчево. После више одржаних састанака са вашим представницима, договорено је да ће се на тим локацијама поставити видео - надзор којим ће се спречити поновно гомилање отпада и искрено се надамо трајном решењу проблема.

Каква је Ваша визија развоја села и пољопривреде у Панчеву у наредним годинама?

- Генерално, она се огледа у развоју интезивне производње повртарства и ратарства кроз развој система за наводњавање ради ублажавања климатских непогода и подизања вредности производа на самој производној површини. Такође, едукација самих пољопривредних газдинстава, да поред ратарске производње у будућем периоду своја средства, као и едукацију за коришћењем фондова Европске уније, Републике Србије и Аутономне Покрајне Војводине ради покретања и вида сточарске фармерске производње на газдинству.

Зорана Шћековић

Странци у музеју

Посета групе Американаца

Поред посета домаћих туриста, ово лето у нашем музеју обележиле су и посете странаца. Као и претходних година најчешће су појединачне посете. Међу њима бележимо долазак два брата из Штутгарта (Немачка) чији су преци некада живели у Старчеву, па су желели да што више сазнају и виде о Рудолфу и Еми Цеј. Осим музеја обишли су и католичку цркву и гробље. У обилазак музеја дошао је и један Београђанин, а рођени Панчевац, који је довео кума, Американаца који је пожелело да сазна нешто више о праисторији.

У септембру је у музеј дошла група од двадесетак посетилаца, већином Американаца. Своју посету су најавили док су обилазили винчански музеј с идејом да скелом пређу Дунав и тако стигну у Старчево, што су и учинили.

После ове авантуре и обиласка музејских поставки предахнули су у дворишту музеја уз хладно освежење, а при том нису крили одушевљење оним што су видели, првенствено репликом неолитског насеља у дворишту музеја, као и гостопримством.

М. Ј.

Школске вести

ПРИЈЕМ ПРВАКА И ПРЕДШКОЛАЦА

□ Дана 29. августа свечано је дочекана још једна генерација ђака. То је најрадоснији дан за све прваке који су га са радошћу дочекали уз своје родитеље и учитељице. Топлу добродошлицу упутио им је директор наше школе Сања Тасић. Велики тренутак прве прозивке најавиле су учитељице Весна Ђорђевић, 1/1, и Славица Козаченков, 1/2. У холу вртића "Кременко", 1. септембра, предшколцима је директор пожелео добродошлицу као и васпитачице Данијела Јајић и Ђурена Вељковић. Ове школске године уписано је 49 првака и 57 предшколаца.

МОЛИТВА ЗА ЂАКЕ

□ Поводом почетка нове школске године у недељу, 7. септембра, у оба старчевачка православна храма служен је молебан за благословену школску годину, ђаке,

учитеље, наставнике и родитеље. Посебну радост приредили су полазници часова веронауке заједно са вероучитељем Александром Миљковићем. Они су испунили храмове и својим појањем молитвено учествовали на литургији. Свештеници су присутној деци пожелели срећну и успешну школску годину.

ДАН СРПСКОГ ЈЕДИНСТВА И НАЦИОНАЛНЕ ЗАСТАВЕ

□ Дана 15. септембра, ученици у продуженом боравку, заједно са учитељицом Љиљаном Велинов, обележили су Дан српског јединства и националне заставе. То је дан када је 1918. године пробијен Солунски фронт. Учитељица Велинов их је упознала са значењем овог празника и са националним симболима Србије. Овај празник је обележен разним активностима, а најзанимљивија је била израда националне заставе.

Данијела Зилић Пећанин

Ђаци прваци

Слике Мирољуба Филиповића

Са отварања изложбе

Изложба слика Мирољуба Филиповића Филимира из Београда отворена је у галерији “Боем” у среду, 11. септембра, и моћи ће да се погледа до 5. октобра.

Гостујући уметник рођен је 1952. године у Трстенику. Истакнути је члан Удружења ликовних уметника Србије и Друштва српских сликара “Лада”. Оснивач је мултимедијалне уметничке групе “Кварт”. Од 1968. године приредио је 45 самосталних изложби у земљи и иностранству. Учествовао је у више од 500 колективних изложби. Као представник наше земље, Филимир је учествовао на бијеналима у Венецији 2003, Лондону 2004, Пекингу 2005, Првом бијеналу минијатуре у Венецуели 2008, Трећем бијеналу у Пекингу 2008, Бијеналу плаката у Мексику 2013. године. Организовао је бројне хепенинге, перформансе и уметничке пројекте. Аутор је познатог међународног уметничког пројекта “Уметници света против изолације човека и народа” који је започео у Паризу 1993. године. Република Куба га је 1996. одликовала Медаљом пријатељства. На Пролетној

изложби УЛУС 2012. награђен је Златном палетом за сликарство (слика “Зиген Заген”). О његовом раду снимљено је неколико филмова.

Филимиру је ово треће гостовање у “Боему”, али први пут да самостално излаже. Уз речи хвале за галеријски простор, истакао је да је циљ уметности и сликарства доброта и љубав, а ако се направи комуникација са посетиоцима онда је то добар успех.

При дефинисању сликарства гостујућег уметника Чедомир Кесић, члан уметничког савета галерије “Боем”, рекао је да га оно подсећа на то кад мало дете код куће зграби оловку и папир и почне да црта, нагласивши да је то нешто најискреније што и на Филимировим радовима може да се уочи.

Публика је те вечери уживала у сликама јаким колорита и оригиналних мотива, понекад и апстрактних, а угодној атмосфери допринео је дуо “Бостанџије”.

М. Ј.

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат “Старчево у фокусу”.

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју “Старчевачких новина”

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Наставља се са радовима

Ова календарска година почела је великим радовима у нашој црквеној општини. Урађен је пројекат и добијена грађевинска дозвола за градњу Светосавског дома у порти Храма Св. Пантелејмона, а потом су и изведени завршни радови на припреми Храма Огњене Марије за велико освећење. Озидан је нови објекат код новог храма који ће служити за црквену продавницу, место за паљење свећа и неопходни простор за тоалет. По завршетку овог објекта кренули су радови на изради темеља за Светосавски дом код старе цркве. Прослављене су обе храмовне славе и освештана нова црква.

После кратке паузе креће се са завршним радовима на објекту код новог храма и настављају се радови

на Светосавском дому. Ускоро треба да се виде озидани зидови. Као и до сада приoge можете уплаћивати у храмовима и на жиројачун : 325-9500600037013-76 ОТП банка. Прималац: Српска православна црквена општина Старчево, са назнаком - за градњу Храма Огњене Марије или за градњу Светосавског дома. Свим досадашњим и будућим приложницима хвала и нека Господ многоструко надокнади у сваком добру.

У октобру ће се одржати лицитација враћене земље која је одузета аграрном реформом у Баваништањском атару. Обавештење о термину биће истакнуто на огласним таблама.

*Протојереј-схвастрофор
Зоран Малетић*

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ НИКОЛА МАЛЕТИЋ је рођен 2014. године као друго дете у породици Ранке и Жељка Малетића. Има старијег брата Ђорђа и млађу сестру Миу. Похађа пети разред старчевачке основке и одличан је ученик. У школи воли највише часове физичког васпитања и математике из које је ишао на школска такмичења у нижим разредима. У слободно време Никола тренира цудо, а воли и стони тенис. Више о цуду сазнао је од старијег брата,

такође цудисте. Када је са четири године ушао у салу “Академије Јочић” знао је да је ово прави спорт за њега, а тако је и данас, после седам година тренирања. За то време Никола је показивао велику посвећеност и дисциплину у учењу и савладавању техника овог борилачког спорта уз помоћ тренера. Сада је у категорији млађих дечака и носилац је плавог појаса. Никола је редован на такмичењима и са скоро свих на којима је учествовао, вратио се са неком медаљом којих има педесетак. Најдража му је бронзана са Државног првенства 2025. године. Велики спех су и три узастопна прва места на првенствима Војводине. Од такмичења у иностранству Никола истиче бронзу са Међународног такмичења “Хоче-Марибор” и злата освојено у Загребу, Сарајеву и Лакташима. Актуелну сезону Никола је стартовао половином августа и показало се у форми на високом нивоу јер је са такмичења у Прњавору (код Бањалуке) дошао са два одличја - сребром у својој узрасној категорији, а у старијој је освојио злато. Почетком септембра на великом турниру у Алексинцу окитио се златом као и на “Купу Тамиша” који је уследио и где му је додељен пехар за најбољег учесника у својој узрасној категорији. Никола свима поручује да се баве неким спортом у слободно време уместо мобилним телефонима.

М. Јовић

In memoriam

Жупа светог Мауриција у Старчеву, 20. јула ове године доживела је немерљиви губитак када се у вечност преселила дугогодишња домаћица жупног дома Станојла Вујичић свима позната по надимку Цана.

Свој животни пут започела је 1950. године рођењем у месту Јадранска Лешница недалеко од Лознице. Одатле се у потрази за запослењем 1968. отиснула у свет, те је идуће две године провела живећи и радећи у Лондону. Због љубави и свог будућег животног сапутника вратила се у Југославију и у Марибору 1970. склопила брак са супругом Србољубом. С њиме је породицу засновала у Српској Црњи. Тамо се поред одгоја тројице синова и бриге о домаћинству петнаест година активно бавила каменорезачким занатом коме је и данас посвећен њен син Горан. У Старчево се с породицом доселила 1996. године, а годину дана касније од стране месне католичке заједнице поверена јој је брига о одржавању цркве и жупног дома у ком је од тада становала.

Готово тридесет година с великом је љубављу, пожртвованошћу и срцем отвореним за свакога без обзира на верску и националну припадност, служила цркви и жупљанима. У дворишту, башти и веранди гајила је своје прелепо цвеће којим је украшавала црквене олтаре, звонима је оглашавала и лепе и тужне догађаје у животу католичке заједнице, певала је у црквеном хору недељом и благданима, чистила, пеглала и с осмехом сваком отварала

врата. Као што је разноврсно цвеће било украс њене баште тако су и њу красиле истинске хришћанске врлине које је својим животом сведочила. Заувек ће међу Старчевцима бити упамћена по својој добродушности, сусретљивости, саосећању.

Овај свет изненада је напустила на свој 75. рођендан оставивши иза себе своја три сина, седморо унучади и једно праунуче. Упокојила се на благодан светог Илије по Грегоријанском календару, а дан уочи православног празника светог Прокопија који се слави и као заштитник каменорезаца.

Њеном последњем испраћају, 22. јула на Православном гробљу у Старчеву, уз православне парохе Недељка Санчанина и Зорана Малетића који су предводили обред сахране, присуствовао је и Ендре Нађ секретар Зрењанинске бискупије заједно с неколико католичких свештеника. Они су се скупа с мноштвом верника молитвом и пригодним говором заувек опростили од уистину драге особе и искреног пријатеља коме ће жупљани у Старчеву заувек бити неизмерно захвални.

Црквени одбор
Жује св. Мауриција

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 60 динара по примерку обезбедићете редовно добијање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

Шетња стазама историје

Трагови прошлости

Поводом Дана европске баштине, који је ове године обележен 20. септембра под слоганом “Архитектонска баштина: прозор у прошлост, врата за будућност”, старчевачко удружење “Пагус” уз подршку Дома културе “29. новембар”, организовао је едукативну шетњу названу “Трагом Банатске војне границе”.

Двадесетак ученика старијих разреда старчевачке основне школе, уз пратњу наставнице историје, присуствовали су занимљивом откривању трагова прошлости који су и данас видљиви у нашој свакодневици. Канали за одводњавање, улице под правим углом, простор Трга неолита или зграда музеја - само су неки од објеката који су директно потекли из овог периода.

Уз много приче и илустрација сви присутни стекли су нека нова сазнања о свом месту. Тура је реализована у оквиру пројекта “Старчево кроз векове - свим чулима”, који суфинансира Град Панчево.

Неолитске шаре

Праисторија као инспирација

Изложба под називом “Неолитске шаре” отворена је на јесењу равнодневицу, 23. септембра, у галерији старчевачког музеја. Аутори изложених радова су ученици старчевачке школе који су учествовали на три истоимене радионице које су пролетос водиле старчевачке академске сликарке Ивана Димитрић, Марија Димитрић и Маја Пољак Петровић. Радови су рађени у три различите технике, а инспирација су биле шаре са керамике из периода старчевачке културе (6200 - 5500 година п.н.е.)

У првом делу галерије доминирају весели колажи са доста контраста у колориту. Низ цртежа рађених оловком, угљем и темпером показују вештине ове талентоване деце у одређивању пропорција, дубине и у сенчењу. Интересантни су и радови настали комбиновањем природних материјала: песка, каменчића и љуштурског шкољки.

ЛИЦЕ С НАСЛОВНИЦЕ: Вера Шкулић, агроинфлуенсерка

Контра свих стереотипа

У 1998. години, у Београду, рођена је Вера Шкулић, девојка чији ће животни пут касније скренути у неочекиваном смеру. Основну школу завршила је у Старчеву, а потом је у Панчеву, у Техничкој школи “23. мај”, стекла звање индустријски фармацеут. Након средње школе, пут ју је одвео у Румунију, где је уписала студије за струковног фармацеута, али живот је имао друге планове. Због потребе да се преузме породични посао, Вера је паузирала студије и посветила се пољопривреди. Овај преокрет ју је инспирисао да се додатно едукује, па је ванредно уписала пољопривредну едукацију преквалификанта пољопривредне школе, пољопривредни техничар. Данас је власница успешног пољопривредног газдинства, а њен ангажман превазилази само вођење газдинства.

Вера је и председница Удружења Агропредузетнице Србије и чланица Привредне коморе Србије, чиме активно доприноси развоју женског предузетништва у аграрном сектору. Иако није удата, њен живот је испуњен другим страсима. Своје слободно време користи за путовања, иза себе има већ око 30 посећених земаља, а у паузама између путовања проналази мир у писању. Њена биографија сведочи о храбрости, прилагодљивости и посвећености, показујући како се животне околности могу претворити у извор успеха и инспирације.

Могли сте да се бавите једним лепим послом за девојку - фармацијом, а одлучили сте се ипак да се посветите породичном послу на пољопривредном газдинству. Откуд та одлука?

- Уместо каријере фармацеута, која се сматра “лепим послом за девојку”, изабрала сам повратак коренима и породичном пољопривредном газдинству. Ова одлука није била само моја, већ и дубоко укоренена у традицију и љубав према земљи. “Паор је појшребан сваког дана да нас храни, а ајошкар само када се разболимо”. Управо та чињеница даје смисао и сврху свему што радим. Иако се пољопривреда тради-

ционално сматра мушким послом, све више жена преузима иницијативу и води газдинства. То је доказ да се времена мењају, а са њима и схватање ко може да се бави овим племенитим послом. Моја одлука је, у суштини, била једноставна - оцу је била потребна помоћ, а ја сам желела да наставим породичну причу. Подршка коју добијам од породице је кључна и она је највећи ослонац у свему што радим. Заједно стварамо, растемо и чувамо нашу земљу. То је прича о наслеђу, љубави и преданости која се преноси с генерације на генерацију.

Шта све производите на на пољопривредном газдинству, а шта је оно што Вас лично највише интересује?

- На нашем газдинству, на првом месту, сејемо кукуруз, пшеницу и сунцокрет. Поред тога, отац и ја посвећени смо пчеларству и поносно нудимо ливадски мед са нашег имања. Лично, највише ме интересује управо рад са пчелама. То је део посла који ме највише испуњава, јер захтева пажљивост, стрпљење и дубоко разумевање природе.

Како је у данашње време бити жена у пољопривреди? Колико имате слободног времена за себе?

- Живети и радити у пољопривреди данас, као жена, значи сусретати се са предрасудама, али истовремено и бити део све веће и снажније заједнице. Још увек се може чути мишљење да женама “није место у аграру”. Међутим, стварност је сасвим другачија. Све више жена се придружује овој грани привреде, а многе су носиоци пољопривредних газдинстава. Активно учествују на сајмовима и конференцијама, чланице су удружења, покрећу сопствене аграрне бизнисе и све чешће се одлучују за аграрно образовање. Ове промене доказују да је пољопривреда област у којој успех зависи од знања, труда и посвећености, а не од пола.

Слободног времена немам много. Поред рада на газдинству, обавезе су бројне. Председница сам Удружења Агропредузетнице Србије и агроинфлуенсерка, што додатно

испуњава мој радни дан. Верујем да је сваки тренутак који посветим промоцији и унапређењу аграра драгоцен, јер тиме не помажем само себи, већ и свим другим женама које су изабрале овај пут.

Колико је интересовање младих за пољопривреду из кругова у којима се крећете? А у Старчеву?

- Иако тренутни тренд живота показује да се већина младих сели у градове, у аграрном сектору примећује се другачији, охрабрујући покрет. Тешко је почети од нуле, али радује ме што све више младих људи, чији су родитељи већ у пољопривреди, одлучује да настави породични посао.

У нашем Старчеву, млади људи показују велико интересовање за пољопривреду. Већина пољопривредника из генерације мог оца већ има своје наследнике који активно преузимају и унапређују газдинства. Раније се сматрало да се продајом стоке и слањем сина у град завршава бављење пољопривредом, али данас је ситуација другачија. Млади виде потенцијал и желе да га искористе. Данас је много лакше бити млад пољопривредник него нашим дедама. Пољопривреда је постала предузетништво, а рад је олакшан захваљујући бројним иновацијама. Прецизна пољопривреда, увођење савремених машина и навигација, субвенције, боље агротехничке мере и дигитализација целокупног аграра олакшавају процес производње. Све те промене омогућују младима да своје знање и енергију усмере на унапређење производње и повећање приноса. Иако се још увек суочавамо с изазовима, као што је недостатак система за наводњавање, будућност аграра изгледа светлије него икада, управо захваљујући младим људима који га воде у нову еру.

Постајете све познатији као агроинфлуенерка. С којом идејом сте покренули Инстаграм профил АГРОШКУЛАН? Чиме се бавите на том профилу?

- Није било никакве посебне идеје нити очекивања када сам покренула Инстаграм

профил “Агрошкулан”. Жеља ми је била само да прикажем свој свакодневни живот на селу. Међутим, оно што је кренуло као лични пројекат прерасло је у велику причу. Виралност мојих видео-снимака донела ми је популарност, а ја сам то искористила да скренем пажњу на пољопривреду на један нови, занимљив начин. На свом профилу стварам хумористичан и едукативан садржај на тему пољопривреде. Моја намера је да покажем да живот на селу може бити и забаван, а истовремено да едукујем пратиоце о свим аспектима овог посла.

Поносна сам на то што сам прва која је увела термин “агроинфлуенсерство” на Балкану и покренула нови начин промоције и маркетинга у аграру. Захваљујући друштвеним мрежама, успела сам да ујединим младе пољопривреднике широм Балкана, створим заједницу за размену савета и искустава, као и за склапање сарадњи.

Они који вас прате на Инстаграму знају да сте у Рибнику, у Републици Српској награђени у септембру. Реците нам нешто о томе.

- У септембру сам у Рибнику добила захвалницу за учешће у организацији Друге конференције младих у пољопривреди Републике Српске. То је моја прва награда у аграрном свету и заиста сам поносна на њу. Представљала сам Србију као агроинфлуенсерку и председницу Удружења Агропредузетнице Србије, заједно са Гораном Ђакловићем, саветником министра пољопривреде Србије. Ово признање је посебно важно јер показује да су мој рад и идеје препознате. Још више ме радује то што су млади људи прихватили моју идеју о уједињењу. Захваљујући томе, “Агрошкулан” ће ускоро постати бренд, а моја прича се развила у оснивање Удружења Агропредузетнице Србије.

Какав је положај пољопривредника последњих година по Вашем мишљењу?

- Један од највећих изазова за пољопривреднике су високи трошкови улагања. Цене горива, ђубрива, семена, пестицида и машина значајно су по-

расле, што је смањило профитну маржу. Пољопривредници се често задужују како би купили неопходну опрему и инпуте, што их чини осетљивим на промене тржишних цена. Субвенције су важан инструмент државне подршке пољопривредницима. Њихов циљ је да компензују ниске тржишне цене, подстакну одређене врсте производње и помогну пољопривредницима да се прилагоде новим условима. Међутим, пољопривредници често сматрају да субвенције нису довољне или да нису адекватно распоређене. Опет, када погледамо стање у комшилуку и у државама бивше Југославије, генерално Балкан, у Србији је стање у аграру и однос субвенционисања на завидном нивоу. Олакшало нам је производњу дигитализација и увођење *e-agrara*.

Климатске промене, посебно велике суше, постале су озбиљан проблем за пољопривреднике. Недостатак воде доводи до значајног смањења приноса и квалитета усева, што има директан утицај на приходе. Пољопривредници су приморани да инвестирају у системе за наводњавање, што додатно повећава трошкове. Опет, у нашим крајевима није могуће наводњавање тако великих површина и у великој смо неизвесности за следећу годину. Тржишне цене жита, кукуруза, сунцокрета и других култура су врло нестабилне и подложне флукуацијама. Пољопривредници често не могу да планирају своју производњу и приходе због неизвесности око будућих цена које су често ниске у време жетве, када пољопривредницима треба новац, а више када га продају. Све је теже пронаћи квалификовану радну снагу у пољопривреди. Положај пољопривредника последњих година је веома тежак и комплексан. Суочавају се са високим трошковима, неизвесношћу, климатским променама и нестабилним тржишним ценама. Иако субвенције помажу, оне често нису довољне да надокнаде све губитке. Потребна су додатна улагања у истраживања и развој, боља регулатива и дугорочна стратегија за подршку пољопривредницима како би се осигурала одрживост пољопривреде.

Шта су кључне ствари које би допринеле да паори имају сигурнију и извеснију рачуницу кад започињу сезону на пољима?

- Исплата субвенција у

Вера Шкулић

фебруару је од изузетне важности. То омогућује пољопривредницима да на време обезбеде средства за набавку семена, ђубрива, заштитних средстава и других инпута за пролећну сетву. Поред тога, неопходно је да износ субвенција буде адекватан, односно да прати раст трошкова производње. Регрес за семе и рефракција горива су одлични примери циљане подршке. Ови механизми смањују директне трошкове и чине производњу исплативијом. Потребно је да се такви програми наставе јер је у паузи рефракција горива, али и да се евентуално прошире на друге важне инпуте. Анализа омогућује пољопривредницима да прецизно одреде колике су потребе за ђубривом, чиме се избегава прекомерно коришћење и бацање новца. Рад "на основу анализе" значи мање трошкова, већи принос и, што је подједнако важно, бољу заштиту животне средине. Зато би подстицање и субвенционисање анализе земљишта требало да буде приоритет. Један од највећих ризика у пољопривреди је неизвесност око цене производа. Увођење и

подстицање модела уговорне производње (који се већ применјују за неке културе) могло би значајно да ублажи овај проблем. На тај начин, пољопривредник унапред зна коме и по којој цени ће продати свој производ, што му омогућује да лакше планира и гарантује приход. Фондови за ублажавање последица суше: климатске промене су све већа претња. Оснивање специјализованих фондова за подршку пољопривредницима погођеним елементарним непогодама, попут суша, града или поплава, смањило би ризик и финансијску штету. Ови фондови би могли да функционишу по принципу осигурања, уз делимично субвенционисање премија.

Од скоро имате ауторску рубрику у "Старчевачким новинама". Откуд идеја да се "латите пера" и бавите истраживањем старчевачких породица?

- Недавно сам почела да пишем ауторску рубрику "Цртице из прошлости" и морам да признам да ми се остварио дечији сан. Одувек сам волела да

пишем и да истражујем, а ова рубрика ми је омогућила да спојим те две љубави. Живот ме је одвео на неку другу страну, али писање ме увек врати у мој свет, свет слободе и маште. Сматрам да је изузетно важно да свако од нас зна своје корене и историју, а моја радозналост и страст према традицији и цркви подстакле су ме да истражујем. Када сам открила да у нашој цркви Светог Пантелејмона постоји архив са подацима о старим грађанима Старчева, то ме је посебно мотивисало. Најпре сам кренула да истражујем о својој породици, а затим сам проширила истраживање на друге староседеоце. Из тога се родила идеја за рубрику.

Иако сам аматер у новинарству, уживам у сваком тренутку. Захвална сам на прилици да неко прочита моја "писанија". То је диван осећај и доказ да се снови остварују. Сматрам да је од великог значаја да се заштити и рестаурира црквени архив у Цркви светог Пантелејмона. Овај архив представља драгоцен извор података о историји и становницима Старчева, чувајући записе о рођењима, крштењима, венчањима и смрти. Тренутно стање архива захтева хитну интервенцију како би се спречило даље пропадање докумената и да би они постали доступни за истраживање. Рестаурација архива омогућила би његово трајно очување и дигитализацију, чиме би се ови подаци учинили доступним садашњим и будућим генерацијама.

Шта још можемо да очекујемо од Вас?

- Следеће што ме очекује јесте рад са Удружењем. Оформила сам тим стручњакиња из различитих области пољопривреде са циљем да ширемо знање и промовишемо жене у аграру. Кроз едукацију и промоцију, желимо да укажемо на значајну улогу жена у овом сектору. Ускоро ме очекује организација конференција у околним земљама, а надам се да ћу успети да организујем сличан догађај и у Србији, који ће окупити младе у пољопривреди.

Циљ ми је да иза себе оставим добар траг и дело, јер сматрам да живот без доприноса планети, заједници, породици и држави нема смисла. Наставићу да водим Инстаграм страницу на којој се трудим да покажем свој хумор, као и да пишем о породицама у Старчеву.

Милена Јовишић

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

ОДРЖАНА СЕДМА ПО РЕДУ “ЖАБАРИЈАДА” Дружење уз рибљу чорбу

Старчевци из Горњег краја, који себе називају *Жабари са Надела*, организовали су првог викенда септембра по седми пут такмичење у припремању рибље чорбе под називом “Жабаријада”. Као и претходних година ова манифестација је имала хуманитарни карактер па су се тако сва средства прикупљена од продаје хране, пића и мајица донирала за лечење наше суграђанке Славице Ерор, мајке четворо деце.

Док се рибља чорба крчкала у тридесетак котлића организована је томбола у којој је подељено неколико интересантних награда. Премију, роштиљ, освојио је Живорад Никодијевић из Гаја. Поред кулинара из нашег места на овој манифестацији су учествовали, као и претходних година, мајстори у припремању рибље чорбе из Панчева и околних насеља као и места из општина Ковин и Ковачица.

Жири је имао пуне руке посла јер су све чорбе биле веома укусне. Одлучивале су нијансе. На крају, неко је морао да победи, па је донета одлука да је најбоља чорба она коју су припремили Старчевци - Бранислав и Благоје Јоковић. Друго место је припало Бобану Костићу док је трећепласирана била Марина Илић. Поред њих, утешне награде добило је још неколико учесника пласираних до десетог места.

Организација ове манифестације је поново била на Љубиши Костићу Љупчету, Дарку Миленковићу Индијанцу и Луки Циглару Кљукцу, док је програм водио на свој хумористички начин, Радивоје Ђоле Ђосић.

Након завршетка официјалног дела “Жабаријаде” пекли су се и јели прасићи и јагњаци до касно у ноћ, а било је и живе музике. Велики број учесника и гос-

Победници седме “Жабаријаде”

тију на овој манифестацији, упркос паралелној организацији две свадбе у нашем месту, показује да ова манифестација има будућност и да Старчевци

воле да се окупе и провеселе након завршетка сезоне годишњих одмора.

Предраг Сјанковић

Томбола и припремање рибље чорбе

ЕКО: Рециклирај!

Љиљана Михајлов рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чеп за хендикеп”. Дванаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, тринаесте, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а “Старчевац” можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

Пише: *Петар Андрејић*

ЈЕДНО ИМЕ - ЧЕТИРИ ЛИЦА: ПРИЧЕ ИЗ РАВНИЦЕ, СА ПЛАНИНА И ЈЕЗЕРСКИХ ОБАЛА

Када се чује за Старчево, најчешће се помисли на ово наше насеље у јужном Банићу. Међутим, иза овог имена крије се још неколико места која носе исто име, свако са својим посебностима, причама и наслеђем. Овај тематски ошва крајку серију новинских прилога о местима која деле име, али не и судбину. Обишао сам сва Старчева и желим да вас упознам са њима. Прво на реду било је село Старчево у општини Петровац на Млави, па Старчево у Бугарској и на крају Старчево у Црној Гори, али као оштво!

Старчево у Црној Гори - оштво између воде и заборава

После два путовања по копну, у Србију и Бугарску, трећи наставак серијала "Сва наша Старчева" води нас на воду. Овога пута Старчево није варошица, ни село, већ - оштво! Скривено у сребрном огледалу Скадарског језера, оштво Старчево као да плива негде између стварности и сећања. Није велико, нема сталне становнике, али има име, прошлост и тишину коју ни векови нису ућуткали.

Оштво Старчево налази се у североисточном делу Скадарског језера, на територији Црне Горе, у близини ушћа реке Мораче. Лети, када ниво воде опадне, до њега се може доћи чамцем за свега двадесетак минута из оближњих насеља. Зими, када кише надоласе и магле покрију језеро, чини се да је оштво потпуно одсечено од света - као да више и не постоји.

Али постоји. И то не тек од јуче.

На овом малом оштрву налазе се остаци старог манастира, за који се верује да датира из 14. века. Посвећен је Светом Арханђелу Михаилу, иако је данас познат једнос-

Манастир на оштрву Старчево (Фото: Л. Пејовић)

тавно као "Старчево" - по монасима, старцима, који су га насељавали. По предању, овде су живели пустињаци и монаси који су чували књиге, молили се и - како локални рибари причају - знали понекад и да "прогнозирају невреме" боље од било какве метеоролошке станице.

Старчево није једино оштво на Скадарском језеру са остацима манастира, али јесте једно од најзаборављенијих. Док су Врађина, Бешка и други оштрови бар делимично обновљени или туристички активирани, Старчево је остало по страни - можда баш зато што нико не зна тачно ко га је основао, кад је напуштен, и зашто је заувек ућутао.

Данас је оштво обрасло трском, дивљим пишурком и по којом смоквом. Камени зидови старог конака провирују испод маховине. Кроз прозоре без стакла може се видети само небо. Са друге стране, видик са оштра нуди поглед ка планини Жабљак, али и ка албанској обали језера - као да стоји на граници између светова, времена, земаља и језика.

Нико не живи на Старчеву. Не постоје чамци

који редовно плове до њега. Не постоји пристан, ни табла, ни чувар. Може се допловити до њега из конобе која се исто тако зове - "Старево" - која се налази у Вирпазару, на самој обали Скадарског језера на путу Подгорица - Петровац, и то путовање траје два до три часа, у зависности од времена. Ипак, име је остало. Као шапат у води. Као сећање које се не гаси, иако га нико не изговара. Рибари понекад сврате да се заклоне од изненадног ветра, а ретки туристи који залутају на језеро углавном о њему сазнају тек када га угледају.

Можда је управо зато Старчево на Скадарском језеру најпоетичније од свих својих имењака: оно не живи у људима, већ у природи, у сећању и у имену које се одржало као ехо једног монашког живота.

У тој тишини лако се може замислити како су некад монаси, или "старци" по којима је оштво и добило име, живели овде, посвећени молитви и повлачењу из света. Може се замислити и свакодневица - јутарња магла полако се диже са површине језера и утапа оштво у мекане сивкасте тонове. Вода око

Коноба Старчево на обали Скадарског језера

Једини начин да се стигне до Старчева јесте воденим путем: полазак из Вирпазара

Старчева је мирна, а јато гуски полако прелети преко огледала језера. Уз обалу, трска лагано љуља ритмично, праћена поветарцем што носи мирис влажне земље и старог камена. Прозори разрушене цркве отворени су као очи у небо, а старе камене степенице које воде ка некадашњем улазу сада су прекривене маховином и травом. У рано поподне, сунце се пробија кроз оближње облаке, осветљавајући један по један зид, наглашавајући њихове пукотине и урезе. Тишина је прекинута само повременим цвркутом птица и шуштањем ветра...

Историјски записи о острву су танки, али оно што се зна говори о манастиру као делу мреже духовних заједница које су постојале на Скадарском језеру током средњег века. У једном рукопису из 15. века помиње се "острво старих монаха" као место повлачења и молитава. Сматра се да је манастир пропао током османске доминације, када су многа религиозна средишта на овом подручју напуштена или уништена.

Локалне приче говоре и о времену када су Турци, уплашени духовним утицајем ових монаха, често одлазили на острво како би проверили да ли се манастир још увек користи. Након једне такве посете, манастир је наводно запаљен, што је довело до постепеног напуштања и пропадања.

Данас, острво Старчево је под заштитом као део националног парка и природног резервата. Иако није

□ И наше, банатско Старчево, имало је своја острва. То су дунавске аде Форконтумац и Чакљанац. На овом првом је и популарно излетиште и плажа "бела стена". Међутим, сталним одузимањем делова старчевачког атара, оба ова острва данас не припадају Старчеву. Као ни "миље" - излетиште на Дунаву где многи Старчевци имају своје викендице.

обновљено, оно има велику културно-историјску вредност и представља успомену на једну прошлост која полако бледи, али није заборављена.

А шта кажу мештани Вирпазара о Старчеву?

Милане, *ишћа*
Старчево значи за вас који живите око језера?

- То је као нека стара прича коју не причамо много. Тамо нема људи, али је важно. Кад бије ветар, чујемо како некако "виси у ваздуху". Као да острво прича без речи.

Да ли свраћајте
ишамо?

- Понекад, кад нама рибарима треба склониште од невремена или кад идемо да покупимо нешто што је ветар однео. Место је тихо, као да поштује своју тишину...

Да ли сте чули неку
причу или легенду о
Старчеву?

- Кажу да су некад давно монаси тамо живели, мудри људи што су знали шта ће бити, скривени иза чврстих зидова... Нисам видео те зидове, али сам их много пута осетио.

APOTEKA Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanoj poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- **ROŠTILJ** za sve vrste proslava -
- **veliki izbor PIZZA** -
- Radno vreme: 10 - 22 h**
- * **Ponedeljak - neradni dan**

BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
(dostava radi 15-22 sata)
Telefon: 062 18 80 141

у Ђерму

Др Игор Цвјетковић, лекар у Старчеву Увек на услузи пацијентима

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја “Старчевачких новина” је лекар опште праксе који последњих дуже од годину дана ради у старчевачкој амбуланти и за то време већ је оставио добар печат, пре свега захваљујући свом ревносном раду и посвећености пацијентима.

Др Игор Цвјетковић рођен је 19. маја 1989. године у Љубљани, од родитеља Ранке и Предрага, уз још млађег брата Давора.

Основну и средњу школу завршио је у главном граду Словеније, а факултет у Београду 2017. године, након чега се враћа у Љубљану да нострификује диплому и положи стручни испит.

Тамо се и запослио, али се, како сам истиче, није се нашао у том свету, па се вратио у српску престоницу, где заснива радни однос.

Бавио се кошарком од своје осме до осамнаесте године, када је као јуниор играо и за љубљански клуб “Слован” и тренирао и дружио се са пола будуће трофејне словеначке репрезентације, на челу са браћом Драгић.

Као друштвену активност истиче дружење у кафани с пријатељима, када му то обавезе дозволе.

Како је одрастао мали Игор?

- Мој деда је 1964. дошао у Љубљану из Босне, а пореклом смо из села Рогољи код Босанске Градишке. Он је у Словенију отишао да заради

за бицикло и тамо остао. Интересантно је да ми се тата случајно родио у Бањалуци наредне године, 20. децембра, јер су баба и деда дошли у Босну на Светог Николу дан раније, а иначе је цело детињство и остатак живота провео у Словенији. Тамо сам и ја одрастао и могу рећи да је било лепо. Међутим, сви који смо тамо дошли из бивших југословенских држава, небитно да ли из Босне, Србије или Хрватске, ми смо за њих тамо “чефури”. Без обзира на то одрастао сам лепо у Штепанском насељу у Љубљани, а тамо је било много нас *чефура*. И у разреду нас је било поприлично. Ипак, ми који смо рођени у Љубљани и наш матерњи језик буквално је био словеначки, нисмо имали никаквих проблема, изузев због навијања када је Југославија или Србија играла са Словенијом. Наравно, ја сам увек био за Југославију, после за Србију, а што се тиче клуба - за “Звезду”.

Дружење...

- Дружио сам се и са Словенцима, али највише с нашим. Ипак, код њих је то другачије и за разлику од Србије, где се људи друже и остају у контактима и након основне или средње школе, тамо је то много уштогљеније и хладније. Рецимо, док овде још увек постоји обилажање међу породицама, тога тамо дефинитивно виш нема, јер малтене свако је само за себе. Ако се већ неко неког некад обиђе, то је онда најављивање месецима унапред. Једноставно, нико се

Др Игор Цвјетковић

ни са ким не дружи, јер они имају свој посао, кућу, најужу породицу и спорт. Веома су спортски народ и масовно се баве рекреацијом, пре свега планинарењем и бициклизмом. Значи, воде здрав живот, док се не дочепају алкохола, јер мој је утисак да много пију.

Школовање...

- Основна школа је протекла у најбољем реду, након чега уписујем спортску гимназију у Шентвиду. Тада су буквално направили само спортски разред, боље рећи кошаркашки. У то време у Словенији играна је школска кошаркашка лига и онда су све најбоље гимназије узимале кошаркаше да би имале што бољу екипу. Највеће ривалство је било између наше гимназије “Шентвид” и гимназије “Бежиград”. И сви су долазили да гледају те утакмице.

Кошарка...

- Тако сам још у школи почео да тренирам

кошарку и то са својих осам година. Након тога наставио у “Словану”, који је буквално као филијала правио кошаркаше за “Олимпију”, као “ФМП” за “Звезду”. Стварно је то био добар био клуб, поготово за млађе категорије. И ту је и формирано много кошаркаша, као рецимо Емир Прелџић, или Јан Весели, којег су нашли чак у Чешкој. И чувену браћу Драгић упознајем у “Словану”, а са Зораном, који је моје годиште, играо сам када смо били кадетски прваци Словеније. Горан је три године старији, а они су тада усвојили јуниорски пехар. Иначе, играо сам бека, “двојку”, и био добар шутер са дистанце, па ме је баш Горан Драгић прозвао Цвеја Трица. Дружили смо се константно и на тренинзима, али и по кафанама и дискотекама. Било је и девојака, само што су Словенке помало досадне и нису тако лепе као

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ “ЂЕРАМ” ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- ТАМБУРАШИ
- РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

наше. Или се не *доићују* бар толико колико се наше срећују. Играо само као јуниор и после сам престао, јер сам се посветио другим стварима. Мислим, у кошарци треба много тога да ти се поклати. Није ту само таленат, него и тренер и срећа и много тога још...

Медицина...

- И онда, кад сам завршио гимназију и престао да играм кошарку, нисам знао шта би да студирам. Медицина ми дотад није била опција, али сам се ипак одлучио за то. Нисам имао довољно поена да је упишем медицински факултет у Љубљани и онда сам гледао где бих могао, па сам се определио за Београд. Уписао сам се као странац на српском језику, па сам морао да плаћам школарину. И тата је рекао: идеш једну годину, видећемо ако положиш, студираћеш и даље, ако не, враћај се кући. Мени се Београд толико сви-део, а чак и медицина, да сам дао све у року. Уживао сам студирајући, али и у београдском ноћном животу. Можда сам био мало *кампањац*: када су били испити, седнем и учим напорно месец дана и положим испите. А ван тога смо имали времена за изласке, као што су и факултетске журке, а и кафе. Волим разну музику и рокенрол, али и праве народњаке од тамбураша, па до Шабана Шаулића. Пошто сам живео на Црвеном крсту, код БДП-а, одлазио сам радо у кафану "Вечити младожења", где су разни занимљиви ликови излазили, нарочито глумци, од Чкаље па надаље.

Посао...

- Е, кад сам завршио факултет, стаж сам започео 2018. код нас на ОРЛ на максифацијалној хирургији, где сам био код професора Димитријевића и тамо је требало и да останем. Међутим, почео сам да увиђам ту реалност да није све тако као кад студираш, него да је то другачије у стварности. И тада ми је било у глави да се вратим у Словенију, можда су бољи услови, можда је боља плата и почело је све то да ме копка и на крају сам се вратио. Међутим, морао сам поново да стажирам, након чега сам полагао државни испит. И положио

сам па сам се запослио. Најпре сам био на онкологији па сам прешао на физикалну медицину. Ипак, тај неки депресиван живот натерао ме да се вратим назад у Београд 2020. године. Сплетом неких околности нисам имао лиценцу, па сам неко време радио сам као стручни сарадник у једној словеначкој фирми. Након тога сам се вратио у медицину, а преко једног друга, сазнао сам да у Панчеву траже лекаре.

Рад у Старчеву...

- Најпре сам радио на Тесли, па у Војловици, па на "Содари", да би ме пре нешто више од годину пребацили у Старчево. Колеге нерадо раде у оваквим ординацијама јер превисе је посла, много има пацијената, али мени то није проблем. По мени, људи су овде веома добри, а има их са свих страна, тако да је то једно баш мултикултурално место. Све у свему, заиста овде има много посла, па може да прође и до сто пацијената на дан. Реално, то нису само прегледи, већ има и терапија, упута и другог. Тако да, кад неко дође стварно за преглед, потребно је посветити му се максимално. Настојим да се дајем *свој одсто*, јер да није тако, рецимо, примио бих на дан 35, а не 70 пацијената. Ту су и терени, мртвозорства, хитна стања, ми долазимо пре Хитне помоћи и ми их онда зовемо. Ето, баш пре неки дана сам био утврдим смрт најстарије Старчевке Кларе Стане, која је имала чак 102. године.

Старчево, данас...

- Ово место ми се свиђа и визуелно и по менталном склопу житеља, који су тотално пристojни, по мом мишљењу. Наравно, говорим о просеку, јер има свакаких људи, као и свугде.

Овај доброћудни и њосвећени млади човек њоручује Сјарчевцима да буду сирћљиви када дођу у амбуланцу.

- Дајемо све од себе, јер често се дешава да буде само један лекар у смени, па је тешко доћи на ред, али се трудимо да све пацијенте прегледамо како треба. Треба имати разумевање...

дружио се
Јордан Филиповић

ENGLESKI

ZA DECU
I ODRASLE

POMOĆ
U NASTAVI

ENGLESKO
ZABAVIŠTE

UPIS U TOKU!

066/353 853, 060/7553 853

www.pcelica-d.com

Tu smo
komšije!

www.dtl.rs

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне,
округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализа-**
циони и електроматеријал
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и**
бетонско гвожђе

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника,
облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и
иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

**РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ*

**ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ*

RADNO VREME 24h

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Саша Павловић

**Да подсетимо
Старчевце, о коме се ради?**

- Зовем се Саша Павловић. Рођен сам 1968. године у Ваљеву а у Старчево сам дошао пред полазак у забавиште. Тако да сам забавиште и школу похађао у Старчеву а средњу хемијску у Панчеву. Након одслужене војске и немогућности да овде пронађем адекватан посао отишао сам у иностранство, у Аустрију.

Где сада живите?

- Тренутно живим у Бечу, у главном граду Аустрије и једном од најлепших европских градова, препуног културно-историјских споменика. Тамо живим са супругом Славицом и сином Луком. У истом граду живи и моја кћи Александра, са супругом и две кћери.

Беч је вековима био главни град државе у коме се налазило и наше Старчево и град у коме има изузетно велики број грађана из бивше Југославије.

Саша Павловић са супругом Славицом

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- У Бечу сам дуго, већ близу четрдесет година и све време радим у угоститељству. Посао није лак и зарада није превелика али се ипак живи знатно боље него у Србији. Првих година мог рада у иностранству имао сам пријатеље који су зарађивали више у Србији, али сада то више није случај. У Бечу не излазимо често јер и супруга и ја радимо у сличној бранши па нам ресторани баш нису интересантни већ слободно време проводимо у шетњи или у стану. Сада имамо унуче са којима проводимо већи део слободног времена.

Има ли носталгије? Да ли долазите у Старчево и колико често?

- Носталгије има много и веома често долазимо. Чак, три - четири пута годишње с обиром да нисмо баш много удаљени, а и пут је изузетно добар. Супруга ми је из Ваљева па имамо и тамо кућу, тако да сваки пут боравимо мало у Ваљеву и мало у Старчеву. Пошто нам се ближи пензија, сигурно да ћемо је водити овде, у нашој земљи.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Живот у иностранству има својих предности, али и недостатке. Колико год да боравите тамо, увек сте странац и то није баш лако прихватити. Треба бити спреман да се прилагодиш потпуно другачијем менталитету и промениш начин живота. Једини бенефит је боља финансијска ситуација, али новац, иако је неопходан за живот, није сигуран предуслов среће. Тако да, пре одласка, треба све то да имате у виду.

П. Сјанковић

□ Ако и ви живите у иностранству и желите да се представите нашим читаоцима - јавите нам се! Евоцирајмо заједно успомене на родни крај и распричајмо се у рубрици "Наши у белом свету"!

Јавите нам се на:

snovine94@hotmail.com

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ На фотографији из породичног албума Драгана Негована је његов деда Лука Негован (1912-1986), син Стипана Негована и Милке (Емилије) Доган. Фотографија је направљена у Месној заједници пред крај Лукиног радног века, када је бициклом пошао на радни задатак, вероватно лепљење плаката који се виде да држи у руци. Лука је, иначе, био локални гробар. После Другог светског рата кратко је радио и у полицији.

П. А.

ИЗВИЋАШТВО

Извиђачки табор на мору

Овогодишњи летњи табор, старчевачки извиђачи провели су на обали Бокоторског залива на Јадранском мору, у Бијелој. Табор је организован од 28. јула до 7. августа, заједно са извиђачима из Велике Плане, дугогодишњим пријатељима старчевачког одреда, а код домаћина Одред извиђача "Орјен" из Херцег Новог.

Табор је почео 27. јула ноћним путовањем аутобусом, да би дан касније трајектом извиђачи стигли у Херцег Нови. Мирис мора, звук таласа и летњи поветарац пратили су Старчевце до смештаја у Бијелој, који се налазио на самој обали мора. Након дивног дочека домаћина, организована је расподела по собама и водовима уз кратак увод у симболични оквир, који је изабран у шаливом духу - "Сунђер Боб у Атлантиди". По доласку време није послужило за купање, па су скаути уживали у шетњи плажом испод високих палми. Небо се ипак брзо разведрило па се већ попоне искористило и за прво купање. Наредног дана након јутарњег збора, поделе дежурства и доручка, које одликују сваки табор, одмах се отишло на плажу. Потенцијал мора није смео да се пропусти. На плажи су дежурни водници направили мање такмичење како би утврдили да ли су сви наши малишани добри пливачи. Касније су на ред дошли и спортови на води. За то време извиђачке вође, које тог дана нису биле дежурне, отишле су у истраживање оближњих места како би прикупили што више информација о знаменитостима у околини и могућностима за додатне активности. Вече је било резервисано за културно-забавни програм уз кореографије и током дана осмишљене химне новонасталих водова на табору. Креативности у називима није мањкало па су водови носили називе "Патриково чело", "Нептунови балончићи" и "Посада уклета Холађанина". Следећег дана је и свака спаваоница добила своје име, тако да су вође биле у "Сендиној гајби", млађи извиђачи у "Кофи са помијама", млађе планинке у "Школи госпође Пуфне", а најмлађи полетарци у соби "Патриков камен". На вратима спаваоне су имали илустрације назива, као и цртеже са ликом и именима свих из собе. Овакав списак служио је и да се поред имена чланова, уписују звездице за уредност собе и дисциплину. Трећи дан је почео јутарњим купањем у мору да би се затим скаути спремили за обилазак Херцег Новог. Сви су обукли исте мајице ради веће безбедности и прегледности групе. Редом су се обилазиле знаменитости овог града, где се заиста може уживати у његовој лепоти и историји. Шеталиште, тврђава, стари део града и бројни постаменти и медитерански детаљи заинтересовали су све присутне. Униформисана група привлачила је пажњу и локалаца. Тако су се по повратку у Бијелу

Морске форе

скаутима придруживала и локална деца у пратњи родитеља. Треће вече завршено је караоке журком. Следећег дана била је најављена киша па су вође организовале "лов на медузе". Задатак водова је био да пронађу што више медуза, а свака од њих је носила исти број бодова док је најкритичнија, плава медуза, носила дупло више од осталих. Наравно, није реч о правим медузама, већ папирнатим, постављеним свугде по смештају. Такмичарски дух је владао атмосфером чак и код оних најстаријих. Смех се чуо са свих страна док је свако засебно детаљно посматрао нове и необичне предмете кроз ходнике. Када је истекло време, сви су се вратили на првобитну позицију и нестрпљиво чекали проглашење победника. Након пребројавања уловљених медуза од папира испоставило се да је вод "Патриково чело" однео победу. Иако је већи део тог дана проведен у затвореном простору, време је квалитетно искоришћено за зближавање и забаву.

Сваки дан је био једна нова авантура и прича за себе. Тако су петог дана сви учесници табора постали посада једног чаробног бродича који им је показао све чари Боке Которске са воде. Крстарење Боком оставило је упечатљив утисак, али се као највећи истакао посета Плавој шпиљи, јединственој пећини у којој се сунчеви зраци преламају под водом и осветљавају таваницу у плаво. Реакција свих је била истовремено "увауу". Унутар пећине ускакало се у воду са бродича. Иако је вода била прилично хладна, приказ је био запањујући. Након шпиље, пловидба је даље настављена до плаже Жањице. Скаути су се ту поделили у две групе. Ону која истражује копно и групу која истражује подводне чари. Неколико старијих чланова опробало се и у екстремним спортовима на води. Овде се организовала и помоћ непливачима да савладају страх од воде. Наредни дан протекао је мирније, у духу одмора. Преподне јеведено у

шетњи и креативним радионицама у виду прављења бродича од папира, сакупљања шкољки и осмишљавања "морских прича". Поподне, наравно, купање, сладоледи и уживање у чаробном заласку Сунца. Шетња уз плажу до Ђеновића и назад, све је брзо припремила за повечерје. Седмог дана, организован је турнир у одбојци, фудбалу и кошарци. Мешовити тимови су бодрили једни друге, а водници су показали прави такмичарски дух. И овог дана било је времена за купање, а оно што је било посебно важно је да, закључно са овим даном, више није било непливача. Ко год је кренуо на овај летњи камп са страхом од воде или без вештине пливања, то је превазишао и самостално запливао.

Излет у Котор и то за време карневалске групе. До Котора се путовало трајектом, па је за многе већ то био посебан доживљај. Улице Котора биле су шарене, испуњене маскама, музиком и позитивном енергијом. Скаути су обишли Стари град у мајицама, летњег табора које су допринеле да се осећају као одлична карневалска група. Посебну пажњу најмањих чланова привукао је огромни крузер који је био усидрен на пристаништу. Наредног дана организована је трка бродича на плажи, као и поновни обилазак Херцег Новог у потрази за савршеним сувенирима, како за успомену тако и за своје вољене, док је увече организована последња журка за крај летњег табора. Последњи, десети дан искоришћен је за још једно купање, као опроштај од мора, па затим паковање и сумирање учињеног.

Пуни утисака, загрљаја и планова за следећу сезону, извиђачи су се упутили својим кућама. И овај извиђачки летњи камп није био само одмор - то је био живот у малом, уз море, другарство, изазове и подршку. Научило се много, једни о другима и о себи. Оно што је додатна вредност сваке нове извиђачке авантуре је стварање незаборавних успомена за цео живот.

Вања Денинђер

Старчевачке бразде

Воћарство: Септембар у знаку бербе грожђа

У зависности од географског положаја и гајених сорти винове лозе, бербе грожђа у нашој земљи трају од краја августа до средине октобра. У виноградарским крајевима то није само време за убирање плодова већ својеврсни празник који се у многим местима завршава грожђебалима и сличним фештама које спајају вина, гастрономију и песму.

У Старчеву већ девет година Зоран Ивановић са кумом Дејаном Радосављевићем води винарију "Јелисавета" која се налази у родној кући Ивановића у Доњем крају (у Улици маршала Тита), а њихови виногради се налазе на обронцима Делиблатске пешчаре. Од Зорана сазнајемо да је берба грожђа у виноградима винарије "Јелисавета" била готова крајем друге декаде септембра. Припреме за сезону бербе нису нимало једноставне јер неопходно је обезбедити радну снагу и направити план бербе. Од велике је важности одабир правог момента за бербу када су задовољавајући ниво шећера, п-ха вредност и укупна киселост грозда. Иако су то мерљиви хемијски подаци, често су искуство и интуиција виноградару пресудни при доношењу одлуке када берба грожђа треба да почне. Временске прилике ове године су биле повољније за винову лозу у односу на прошлу годину према речима Зорана Ивановића, посебно у поређењу са другим врстама воћа. Он додаје да високе температуре доводе до ранијег сазревања зрна, али добра страна сушних периода је да смањују појаве болести.

Ивановић принос оцењује као *златну средину*, али већу важност придаје квалитету грозда јер пре свега је важно да је грозд здрав. Што се тиче сорти грожђа, у винарији "Јелисавета" акценат је на белим јер у последњих десетак година више су тражена бела вина из разлога што су лакша за конзумацију посебно лети. Белима су слична розе вина по технологији. Ивановић истиче да су се ове године трудили око детаља да би подigli квалитет, а увек има нешто ново да се научи на том путу усавршавања. Из свог винског подрума највише препоручује белу тамјанику јер је миришљава и ароматична, као и шардоне јер је врхунски. Потврда томе су бројна признања са домаћих и иностраних такмичења.

М. Јовишић

Из разлога очигледних климатских промена, сем изразито касних сорти, воће и грожђе су углавном у теглама, подрумима и хладњачама за каснију потрошњу, а највише у бурадима, кацама, у припреми за дестилацију или формирање вина. У зависности од микро локације воћњака и винограда на површини Старчева и гравитирајуће околине, род је ове године, или једва просечан па до апсолутне нуле. То је јасан показатељ да при заснивању воћњака и винограда (или њиховом обнављању) треба избегавати ране сорте већ средње и касне, а по могућности што отпорније на болести и климатске поремећаје.

Здрави и вредни били,

Божидар Димић

Пчеларство:

Пчелари треба да прегледају своје кошнице и да ураде припреме за предстојећи период. Како припремам кошнице, односно пчелиња друштва? На први наставак стављам девет грама са нешто меда да касније пчеле подигну мед у други наставак. Други наставак је легло са медом исто на девет рамова, када то одрадим ротирање онда радим заштиту пчела од вароа мрављом киселином 60%, пет кубика по раму или максимално 40 кубика по друштву и тако пет пута на сваки четврти дан. Уколико је друштво без довољно залихе меда радим дохрану, а то су најчешће касни ројеви. Дохрана је са шећерним сирупом, килограм шећера на литар воде уз додатке витамина Ц и матичњака у сируп.

Предавања пчеларима су интересантна

Сада, у септембру, наше поље је све испрскано *пољима* па изгледа када се уђе у атар као да је пала атомска бомба. Пчеле смо склонили поред неких канала или шуме где могу да пронађу по који цвет и донесу мало полена за легло надајући се да ће скупили довољно хране да презиме.

Горан Сјанковић
Друштво пчелара "Старчево"

Информација

□ Месна заједница Старчево и ЈКП "Старчевац", у сарадњи са Градом Панчевом, очистили су дивље депоније, односно сметлишта у атару. Неке од тих локација већ су опремљене видео-надзором. Стога, позивају се мештани да не бацају смеће на недозвољене локације јер ће свака таква активност бити санкционисана.

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

ВУКОВАЦ Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"

РАДОВИ УЧЕНИКА

Мој херој

Када бих имала неке проблеме, говорила сам их мами јер је она била једина која је знала да их реши. Зато је сматрам својим херојем!

Са мамом сам се увек осећала опуштено и увек сам знала да могу све да јој кажем. Сваки пут, када сам имала неки проблем, она је знала да каже баш оне речи које су ми тада биле потребне, да ме утеши и орасположи. Увек је била ту за мене, да ми пружи руку и понуди помоћ, да ме увери да ће све бити у реду. Због ње сам данас оваква каква јесам. Она је од мене направила човека и много сам јој захвална на томе. Увек је бринула за моје сестре и мене. Чак и када јој је било тешко, увек је имала времена да све стигне и уради. Увек ће ми мама бити узор у животу.

Када дође време да и ја postanем мама, желим да будем баш као она, брижна, пуна љубави, сналажљива... Мама ме је научила да ценим људе да би они ценили мене, да никад не урадим нешто што не бих волела да неко мени уради, што ми се до сада показало много пута да је истина.

Моја мама није само особа која ме је родила, она је мој херој и пријатељ, особа која ће увек бити ту за мене. Хвала ти мама за све што си учинила за мене!

Анђела Појадих 8/2

Писмо

Драћи Аки,

Не знам хоћу ли икада имати храбрости да ти ово пошаљем, али ове речи морају негде постојати јер у мом срцу више нема места. Толико бих ти ствари рекла, али све то носим у себи и све те речи ме боле јер знам да их нећеш чути. Сећам се дана када смо се упознали. Ти са својим необичним осмехом и неком магијом у погледу истакао си се у маси других. Била сам ти блиска, али очигледно не толико довољно да осетиш дубину мојих осећања и топлину мог срца. И даље не схватам како је могуће да неког у исто време толико волим и осетим љутњу према њему. Недостаје ми осећај сигурности док шетамо или седимо у парку, на клупи, у мрклом мраку.

Сада си далеко физички, али не и емоционално. И даље си део мог живота, а питање је да ли ћеш бити ту и у будућности. Често се питам где си, о чему размишљаш, али, нажалост, не могу то директно да те питам. Мислим да, после свега што си урадио, никад нећу имати довољно храбрости да ти кажем шта осећам, али можда и боље тако. Можда би се нешто променило да имам бар два минута да ти све кажем. Када бих имала, питала бих те да ли ти икада прођем кроз мисли или сам ти се икада нашла у причи док си ти глани јунак у мојој. Брзо су дошле твоје грешке, речи и поступци, који су ме сломили. Нисам могла да те препознам у тим тренуцима када си био најдаље од оног кога сам заволела. Чак и тада, део мене је покушао да те оправда и разуме. А твоје срце остало је као барут. Уморна од чекања и наде да ћеш једном схватити колико си ми значао и колико ми значиш, али преостаје ми само нада. Мислим да ћу те увек волети на неки тајанствени и удаљени начин.

Чувај се, њивај Ларица

Лара Дражуша

... Најлепше је ђачко доба ...

Директор Тасић поздравља прваке

Усуд или лични избор

Рођење богатог или сиромашног детета није њихов лични избор. Реч "усуд" значи нешто што им је намењено.

Нико нема тачан одговор на то питање. Ако имаш циљ и потрудиш се, твоја судбина се може променити. Можемо себи увек поставити питање - да ли је све што нам се догађа унапред одређено или су животи зависе искључиво само од наших одлука. Одговор на ово питање се вероватно налази између нашег живота. Док се неки држе веровања у усуд и судбину, други верују да је лични избор кључ за све што постигнемо у животу. Постоје ствари на које не можемо да утичемо. Не бирамо где ћемо се родити, у којој породици и у којој земљи. Не можемо бирати своје родитеље, а ни финансијске услове у којима одрастамо. Ти почетни услови могу поставити оквир нашег живота, а неким могу бити велика препрека. На пример, неко ко је рођен у сиромаштву има много тежи пут до успеха него неко ко има све погодности. У таквим ситуацијама се чини да је судбина одиграла велику улогу, јер нас је ставила у околности које нисмо бирали.

Међутим, колико год нам се чинило да су нас околности заробиле, увек постоји простор за лични избор.

Лена Сијанић 8/1

Моја бајка: Чудесна шума

У једном скривеном кутку света, далеко иза седам планина и седам мора, постојало је царство где се време мерило осмехом, а ветар је шапутао најлепше тајне. У том царству је живела девојчица Лила. Њене очи сијале су као звезда, а срце јој је било довољно велико да у њега стане цео свет.

Једног јутра, отишла је у шетњу близу једног села. Већ на самом улазу осетила је да ту влада нека чаролија. Дрвеће је шаптало њено име, а цвеће се окретало за њом, као да је поздравља. Одједном се појавио јелен са златним роговима и тихо рекао: "Добро дошла у чудесну шуму". Само они који верују у чуда могу је пронаћи. Пратила га је и стигла до долине у којој је текла река од бисера, а лептири су имали крила у бојама дуге. Све је било мирно, радосно и пуно живота.

Схватила сам да Чудесна шума није само место, већ осећај у срцу који нас подсећа да увек верујемо у добро и у чуда.

Миљана Адамов 5/3

КУЛТИватор

историја, култура и млади

Историја

Дом слепих

Дом за лица са оштећеним видом „Збрињавање“ налази се на Баваништанском путу у Панчеву и тренутно је уточиште за преко стотину особа. На тој локацији је готово шест деценија, а претходно се налазио у Старчеву одакле је измештен 1966. године. Шездесетих година југословенска штампа повремено је писала о ситуацији у Дому слепих у Старчеву и животу његових станара.

Чланак Првољуба Пејатовића објављен у листу „Борба“ 17. марта 1963. године под насловом „Једнаки а неједнаки“ веома сликовито дочарава тужне судбине појединих занемарених штићеника Дома, те проблеме нормалног функционисања саме установе.

„А колико и мале ствари (када пођу од срца) знају да буду велике - тако се лепо видело у једној кући у Старчеву код Панчева. Видело: у тихој кући без видела. У Дому слепих. Где под једним кровом педесет петоро људи ожежених несрећом живи у својој даноноћној невиделици, педесет петоро, једнаких и тако

неједнаких у исти мах. Неједнаких - као што су, на пример, штићеник из Билеће и његов домски друг из Нове Вароши. Неједнаки, неравноправни, а у установи која се сваким динаром и многим благом речју труди да олакша и долепша живот. У посао (и дугу главобољу) Дома броји се и успостављање и одржавање сарадње са народним одборима и друштвено-политичким организацијама места из којих су штићеници. А невоље и мале а болне неправде управо овде почињу. Јер има комуна које су својима у уточишту и издржаваоци и утешители, а има и: заборавних. Које ћуте, које неће, које се оглушују. Комуна - а што је теже, несхватљивије: и родитеља. Као што су они, чије дете М. В. готово већ две дуге године очекује бар писмо, бар дописницу, бар реч од родитеља, а не ко - тако назван - нем. Па је из старчевачког Дома пошло писмо Народном одбору општине (говор је о Новој Вароши), а одговора нема. Ни од кога ни гласа. И штићеница чији су иницијали М. В. остаје једнака а неједнака. Неједнака, када у

Старчеву писмоноша раздели празничне честитке и велике мале поклоне у пакетима које су својима послали Обласни одбор из Приштине, или народни одбори општина Савски венац (Београд) и Стара Пазова. Или кад људи из Билеће упуте пет стотина динара месечног џепарца. Када се види: колико мале ствари - када пођу од срца - знају да буду велике. Наравно, све је познато о оплићалим фондовима, не ваља заборавити ни да се разликују општинске касе из Савског венца и Нове Вароши, али постоји добра реч, саучешће, незаборав, што се не издржава дотацијама. Постоји: васпитање да се не оглушимо. А о оглушивању, толико би могли да кажу и васпитни домови (свеједно који; било у Неготину или у Јајцу), где се враћају себи и животу младићи који су неком стрмином сишли до тап-кароштва, хулиганства, силеџијства, џепараштва. Које су њихови градови зауставили, спречили и послали да се врате, да сутра буду потребни људи, послали, па - заборавили. Заборавили обавезу да издржавају. Не стижу уплате. Домови шаљу писма, постоји и рачуница колико је хиљада однела поштарина, а неко ћути па

уређује: **Далибор Мерген**

ћути. Док из неког другог града стигне да стигне и социјални радник, да упита, да посаветује, да се забрине, да му буде драго, и опет се људи поделе на једнаке а неједнаке. Неправедно, а само због изостављене речи, због непослате дописнице. И после: дуго, дуго боли.”

Две године након овог чланка „Борби“ је писао Јово Латиновић, управник Дома слепих у Старчеву, што је било само једно у низу његових обраћања јавности у вези с потешкоћама с којима се установа сусретала. Саопштење носи назив „Комуне заборављају своје штићенике“, а у штампи се нашло 8.3.1965. године. Латиновић своје писмо закључује идућим пасусима: „Тешко нам је веровати да за све ово знају најодговорнији људи у општинама, већ је то вероватно алкавост службеника који треба да се старају о редовном исплаћивању ових обавеза. Очекујемо да ће ово писмо, својеврстан апел, утицати на неке општине да измире обавезе према установи, коју је такав небрижљив однос довео у тежак материјални положај.”

туристичког духа.
Твоје мане?

- Превише сам емотивна и брзо се изнервирам. Најбољи другови?
- Угљеша Вулин и Немања Стефановић. Најбоље другарице?
- Теодора Бан, Ива Јевремовић, Мила Стојановић и Симона Пејић. Шта би поручила младима у Старчеву?
- Више се бавите спортом!

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- **Даница Достанић.**

Како те зову?

- **Данка.**

Кад си рођена?

- **28. августа 2011.**

Како би себе описала у једној реченици?

- **Комуникативна и дружељубива особа.**

Школа?

- **Основна школа „Вук Стефановић Караџић“.**

Шта радиш у слободно време?

- **Дружим се са пријатељима.**

Коју музику слушаш?

- **Домаћу.**

Омиљена песма?

- **„Знам“, од Цеце.**

Омиљени певач?

- **Јаков Јозиновић.**

Омиљена певачица?

- **Јелена Розга.**

Најдражи стих?

- **„Јер те твоје црне очи носе мени вечне кише“.**

Шта ти је важно у музици?

- **Текст.**

Шта те опушта?

- **Читање.**

Шта гледаш на телевизији?

- **Филмове и серије.**

Шта не гледаш на телевизији?

- **Политичке емисије.**

Омиљена књига?

- **„The Striker“, од Ане Хуанг.**

Омиљени филм?

- **„Афтер“.**

Омиљени глумац?

- **Милан Марић.**

Омиљена глумица?

- **Слобода Мићаловић.**

Омиљени спорт?

- **Фолклор.**

За кога навијаш?

- **За „Црвену звезду“.**

Где излазиш?

- **У Старчеву.**

Шта је за тебе љубав?

- **Искреност и поверење.**

Шта си као мала хтела да будеш кад одрастеш?

- **Певачица.**

Чег се плашиш?

- **Вађења крви.**

Шта ти смета код других?

- **Дволичност.**

Твоје врлине?

- **Амбициозна особа аван-**

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA
MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево

Корисћимо
Воду
рационално!

Реч-две о... Ненад Милосављевић Панча, голубар

“Деведесетих година, као деца, брат Небојша и ја, почињемо да голубаримо. Набављамо голубе од ујка-Зорана Спасића из Смедерева који нас је “заразио“ са голубовима, тако јако да и дан данас се дружимо и не раздвајамо се. Код њега смо гледали лет и утакмице голубова, што нас је зачарало и оишло својом лепотом - летом голубова. Тада, 1991. године, учлањујемо се у омолоћичко друштво “196“, да би се по оснивању друштва у Старчеву пребацили, и ту сам и дан данас - у “461 Богојављење“.

Голубове узимамо од њега, а буразер набавља од Слободана Ребића Пампура из Београда, тако да смо укрестили и добили голубове које и дан данас држимо. Највећи резултат са тим голубовима правимо сам 2017. године: 12 сати:5 минута, тако да се сав наш рад и труд тада показао. Најдужи летач је био мавијан дуз са летом од 14 сати:34 минута. Тада смо били први у друштву и мавијан је освојио златну алку за свој дуг лет. Радећи и даље са голубовима и парећи их у сродству, наши голубови лете, за првака Београда у Железнику, тако да су и тамо показали свој квалитет. У приплоду имамо 12 пари голубова, који су одвојени из лета са најбољим резултатима, јер само добар летач може да про-

изведе доброг летача. Вакцинишемо голубове као и јуниоре и то само пестолом.

Храну мешамо по нашој таблици у зависности од годишњег доба и припремом за утакмицу. Сваке недеље им кувамо чај од белог слеза, коприве, маслачка, уз редовна купања у води са “плавим каменим“, јер је здравље најбитније. Само здрав голуб може да покаже свој квалитет и да пружи максимум свог лета. Од 12 пари приплода изведемо 50-так јуниора, брзо их учимо са малим губитком, тако да их добро истренирамо и спремамо за наредну сезону. Ранијих година смо “терали“ јуниоре за утакмицу и направили резултат од 9 сати у оквиру друштва. Сада ових година нисмо *терали* јуниоре због посла и обавеза, али их зато добро истренирамо да буду спремни за наредну сезону.

Жао нам је што овај наш спорт, хоби полако изумире јер млађе генерације не схватају лепоту голубарстава и у уживање у лету голубова. Требало би покушати да децу привучемо више голубарењу него у “уживању“ у неким затвореним просторијама и да виде какву лепоту пружа голубарство. Поздрављам и једно и друго друштво старчевачких голубара!“

прибележио
Зоран Пејров Нале

Ненад Милосављевић

Рагби: Висинске припреме

Рагбисти Борца на Дивчибарама

Рагби клуб Борац одрадио је припреме на Дивчибарама у периоду од 22. до 29. августа. Играчи су имали прилику да кроз интензивне тренинге и заједнички боравак додатно ојачају тимски дух и физичку спремну пред нову сезону. Екипа је сада потпуно спремна за изазове који их очекују на терену, а из Клуба поручују да је отворен и за нове чланове. Сви заинтересовани дечаки и девојчице имају прилику да се прикључе тренинзима, који се одржавају понедељком, средом и петком у 20 часова и то потпуно бесплатно.

Поред спортског развоја РК Борац својим члановима нуди дружење, тимски рад, учествовање на турнирима и опрему обезбеђену од стране клуба. Старчевачки рагбисти позивају све младе да искористе прилику, постану део велике рагби породице и открију спорт који развија снагу, дисциплину и пријатељство.

Пецање на “миљу“ је право уживање и опуштање од свакодневних обавеза. Још ако рибари, као што је сом ради, као што је сом ради ове године, онда је то потпуно уживање на води!

- Имао сам комаде од 4 до 12 килограма, пецао сам на дурбака, глисту црну, шкољку и такозвани тиски цвет... Увек се скупимо у друштво и риба заврши у тањирачи, јер најбоље дружење уз свеж печену рибу и понеко пиво! - каже Елвис Салиховић, мајстор рибарења.

То се зове улов!

Фудбал

Након доброг старта, лоша серија резултата

Фудбалери Борца добро су стартовали у новој сезони у Војвођанској фудбалској лиги - Исток и у прва четири кола забележили три победе и један нерешен резултат, а потом доживели два пораза. Ево резултата из првих шест кола:

Банатско Велико Село:

Козара - Борац 0:0;

Сипарчево:

Борац - Војводина (Перлез) 4:1;

Зрењанин:

Раднички - Борац 0:4;

Сипарчево:

Борац - Јединство (Вл) 2:0;

Глогоњ:

Глогоњ - Борац 2:0;

Зрењанин:

ОФК Граднулица - Борац 5:1

У првом колу у новој сезони екипа Борца гостовала је Козари. Одирана је утакмица са малим бројем повољних прилика за погодак тако да је нерешени исход на овој утакмици најреалнији. Треба напоменути да је гостујућа екипа имала најповољнију прилику за погодак у 62. минуту када је Урош Лукић изашао сам на противничког голмана, али је шутирао поред гола, тако да је утакмица завршена резултатом 0:0.

У 2. колу Борац је на свом терену угостио екипу Војводине из Перлеза. Домаћа екипа је од старта утакмице била надмоћнија, а на први погодак се чекало до 20. минута када је досуђен слободан ударац за Борац на неких 22 метра од противничког гола који је извео Урош Лукић. Лопта је закачила једног играча у живом зиду и завршила у мрежи гостију за вођство Борца од 1:0. У 28. минуту после идеалне акције у листу стрелаца се уписује Саша Јовановић, за вођство домаћих од 2:0, што је био резултат полувремена. На самом старту другог дела игре у листу

стрелаца се уписује Малићан, за вођство од 3:0, а играо се 48. минут. Потом, у 65. минуту, Војводина екипа стиже до поготка и смањује резултат на 3:1. У 77. минуту Урош Лукић постиже ефектан погодак из слободног удараца за коначних 4:1.

У 3. колу Борац је гостовао у Зрењанину екипи Радничког. На овом гостовању се стигло до победе лакше него што се очекивало. Већ на самом старту утакмице, а играо се 6. минут, Урош Лукић је побегао противничкој одбрани и сам изашао пред голмана домаћих и лако га савладао. У 22. минуту један играч Радничког руком је играо у свом шеснаестерцу и досуђен је казни ударац за Борац. Сигуран са 11 метара био је Малићан, за вођство тима из Старчева од 0:2, што је био резултат полувремена. У 77. минуту после одличне акције гостујуће екипе по други пут у листу стрелаца се уписује Лукић, а коначан резултат ове утакмице поставља Малићан својим другим поготком у 81. минуту.

У четвртном колу Борац је на Општинском стадиону угостио екипу Јединства из Влајковца. У једној отвореној утакмици у првом полувремену није било погодака иако је било прилика на обе стране, али су оне остале неискоришћене. У другом полувремену Борац је кренуо нешто агилније. Плод такве игре је погодак у 71. минуту за вођство од 1:0, а стрелац је Малићан. У самом финишу утакмице, играла се судијска надокнада, после одличне контра домаће екипе у листу стрелаца се уписује Добросављевић, за коначних 2:0 за Старчево.

У 5. колу Борац је гостовао у Глогоњу истоименој екипи. Приказана је једна

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
у сезони 2025/26.

1. ОФК Граднулица	6	6	0	0	27:06	+21	18
2. Долово	6	5	1	0	22:06	+16	16
3. Слобода (НК)	6	5	0	1	14:06	+8	15
4. Јединство (БК)	6	4	0	2	16:09	+7	12
5. Црвена звезда	6	3	1	2	11:04	+7	10
6. Задругар	6	3	1	2	20:14	+6	10
7. ОФК Бегеј	6	3	1	2	13:08	+5	10
8. Борац	6	3	1	2	11:08	+3	10
9. Глогоњ	6	3	0	3	15:12	+3	9
10. Полет	6	2	1	3	11:14	-3	7
11. Јединство	6	2	1	3	05:08	-3	7
12. Војводина 1928	6	2	0	4	08:15	-7	6
13. Козара	6	1	1	4	09:10	-1	4
14. Напредак	6	1	0	5	12:20	-8	3
15. Раднички	6	0	2	4	04:19	-19	2
16. Будућност	6	0	0	6	02:41	-39	0

слабија партија, а гостујућа екипа је због повреда и картона играла без три стандардна играча. Глогоњци су стигли до предности већ у 19. минуту. Покушавала је гостујућа екипа да стигне барем до бода, али у томе није успела. У финишу утакмице, у 85. минуту, домаћи тим постиже још један погодак за коначних 2:0.

У шестом колу Борац је поново гостовао у Зрењанину, овога пута екипи Граднулице која је лидер на табели са свих пет победа. Домаћа екипа је била надмоћнија од старта утакмице, а резултат такве игре је

рано вођство - у 7. минуту домаћи су повели са 1:0. У 16. минуту Граднулица постиже још један погодак за вођство од 2:0, што је био резултат полувремена. На старту другог дела меча Борац успева да смањи резултат на 2:1, а стрелац је Добросављевић и тако да трачак наде да се може до повољног резултата. Међутим, у 60. и 74. минуту Зрењанинци постижу трећи и четврти погодак, а у 88. и пети, за коначних 5:1 и тако нанесу гостујућој екипи убедљив пораз.

*Пејтар
Орешковић*

Распоред наредних утакмица:

04.10. у 15:30, Б. Карађорђево: Јединство - Борац;
12.10. у 15 сати, Старчево: Борац - Слобода (Нови Козарци);
19.10. у 15 сати, Долово: Долово - Борац;
26.10. у 13:30, Старчево: Борац - Будућност (Српска Црња)
02.11. у 13:30, Лазарево: Задругар - Борац.

УРЕЂЕЊЕ спортске инфраструктуре: постављени су нови голови, уклоњена је ограда иза клупа за резервне играче и поставља се нова ограда према улици

Припреме завршене - играчи спремни

Кошаркаши Борца били су веома активни током августа месеца. Најпре су, 11. августа, учествовали на меморијалном турниру за Алексеја у Омољци. Том приликом прво су одмерили снаге и у веома неизвесној завршници победили београдску екипу Реал Београд, а потом у финалу је побеђен и домаћин, КК Младост, па пехар за прво место одлази у Старчево.

Клуб је, заједно са Кошаркашким савезом Србије, организовао одлазак на припремну утакмицу наше репрезентације за "евро-баскет" у Београдској арени између Србије и Совеније. Наси играчи су имали јединствену

ПОДИЖЕ СЕ НА НОВИ НИВО!

Нове мајице КК-а "Старчево" носе причу и емоцију. Једна је посвећена легендарној фотографији насталој током бомбардовања - симболу издржљивости, храбрости и сећања које нас обликује. Друга је посвећена карактеру и идентитету нашег места, наше *оштинске* *Старчево* - заједништву, истрајности и снази људи који стоје иза клуба.

- Ове мајице нису само одећа, већ и порука да заједно растемо и градиво будућност, док никада не заборављамо корене и оно што нас је обликовало, каже Предраг Перовић из КК-а "Старчево".

прилику да гледају два врхунска светска играча - Николу Јокића и Луку Дончића.

Након тренирања у Старчеву уследиле су традиционалне 17. по реду припреме на Дивчибарама, на које је отишло 21 дете из клуба. Лепо време послужило је кошаркаше тако да су максимално искористили сваки тренутак. Било је тренинга, шетње у прелепој природи, као и три припремне утакмице на планини са екипама Кикинде и Плана. Добра игра Старчеваца и провера да се види где су у односу на друге клубове. Младим кошаркашима нарочито је пријала подршка и навијање другара из Рагби клуба Борац који су пратили утакмице и заједно провели осам лепих дана.

З. Кокановић

Џудо: "Академци" успешни у Прњавору

Џудо клуб "Академија Јочић" из Старчева после краћег летњег одмора вратио се на татами.

Половином августа млади џудисти овог клуба учествовали су на међународном турниру "Мала Европа" који је одржан у Прњавору, прелепом градињу у Републици Српској (БиХ). Учесе је узело око 400 такмичара из осам држава, а наши "Академци" су забележили одличне резултате.

Никола Малетић је освојио сребро у својој старосној категорији, док је у старијој категорији освојио злато. Андреј Грковић је освојио бронзу, Радан Чигоја такође бронзу, а у старијој категорији злато. Антонина Николић је освојила злато, док је Ђорђе Малетић у финалу посустао и освојио сребро. Након овог такмичења чланови "Академије Јочић" боравили су у периоду од 22. до 29. августа у 11. по реду кампу на Гочу. Учесће на кампу узели су и клубови из Босне и Херцеговине,

Велика је спортска породица џудиста

Црне Горе, као и клубови из Србије, укупно стотинак џудиста.

Уз поруку шампиона Мирослава Јочић - *Шампиони се не рађају, они се стварају*, "Академци" позивају Старчевце да дођу, виде и упишу своје дете на овај племенити спорт који поред реда, дисциплине и тренинга омогућује и лепа дружења и

упознавања са другарима широм Европе.

До закључења овог броја, наш клуб је учествовао на два међународна турнира - у Алексинцу и Београду. У Алексинцу су сребро освојили Никола и Ђорђе Малетић, док су се бронзама окитили Вук Миловановић, Андреј Грковић, Антонина Николић и Радан Чигоја. У

Београду је одржан међународни турнир, "Трофеј Тамиша", а златна одличја и пехаре освојили су Никола Малетић и Радан Чигоја.

"Академија Јочић" и такмичари настављају даље са турнирима, а исходе можете прочитати у наредном броју нашег листа.

СН